

MODERN PROBLEMS OF SCIENCE, EDUCATION AND SOCIETY

Proceedings of IX International Scientific and Practical Conference

Kyiv, Ukraine

6-8 November 2023

Kyiv, Ukraine

2023

UDC 001.1

The 9th International scientific and practical conference “Modern problems of science, education and society” (November 6-8, 2023) SPC “Sci-conf.com.ua”, Kyiv, Ukraine. 2023. 1705 p.

ISBN 978-966-8219-87-0

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Modern problems of science, education and society. Proceedings of the 9th International scientific and practical conference. SPC “Sci-conf.com.ua”. Kyiv, Ukraine. 2023. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/ix-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-modern-problems-of-science-education-and-society-6-8-11-2023-kiyiv-ukrayina-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: kyiv@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2023 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2023 Authors of the articles

160.	Блейчик В. А. ПСИХОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ПОНЯТТЯ КОПІНГ СТРАТЕГІЙ	833
161.	Василина О. В., Піддубна Ю. В. ВПЛИВ СИСТЕМИ ЦІННОСТЕЙ НА РІВЕНЬ СТРЕСОСТІЙКОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	839
162.	Голота М. І., Коняєва Л. Д. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО СТРЕСУ У ФАХІВЦІВ ЮРИДИЧНОЇ СФЕРИ	845
163.	Ковальчук О. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОДРУЖНИХ ВІДНОСИН МОЛОДОЇ СІМ'Ї	852
164.	Лисова В. М. ЦИФРОВА ЗАЛЕЖНІСТЬ ПІДЛІТКІВ: ПРИРОДА, ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ, НАСЛІДКИ, ЗАПОБІГАННЯ	856
165.	Литвиненко І. С., Губаренко Н. І. УПЕРЕДЖЕННЯ ТА ПРОФІЛАКТИКА БУЛІНГУ СЕРЕД ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	863
166.	Ляшко М. С., Коробкіна Т. В. СТРЕС ТА ВИГОРАННЯ В ІТ, А ТАКОЖ ЇХ ПРОФІЛАКТИКА ТА КЕРУВАННЯ	868
167.	Макарець Т. М., Максимов М. В. СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ ТА ПРОЯВИ ФЕНОМЕНУ ПЕРЕНЕСЕННЯ У МІЖОСОБИСТІСНИХ СТОСУНКАХ НА ПРИКЛАДІ СТУДЕНТСЬКОЇ ГРУПИ	872
168.	Пелех Г. Я., Волошок О. В. СІМЕЙНИЙ СТАТУС ЯК ОДИН З ВАЖЛИВИХ ФАКТОРІВ ЖІНОЧОЇ ТРИВОЖНОСТІ	878
169.	Пенькова Н. Є. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ КУРСАНТІВ-УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ ДО УМОВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	882
170.	Скворцов С. Ю. СИМУЛЯКР ЯК ГОЛОВНА ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА ПОЛІТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА	886
171.	Сорока О. М. СТРУКТУРА І ЗМІСТ ЦІЛЬОВОЇ ТРЕНІНГОВОЇ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ СТРЕСОСТІЙКОСТІ КОРАБЕЛЬНИХ ФАХІВЦІВ	890
172.	Хая А. О., Коробкіна Т. В. САМОПРЕЗЕНТАЦІЯ В ВІРТУАЛЬНІЙ РЕАЛЬНОСТІ	897
173.	Хоменко Н. В., Швед І. А. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДЕФІНІЦІЮВАННЯ ЯВИЩА ЗАЇКАННЯ	900

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДЕФІНІЦЮВАННЯ ЯВИЩА ЗАЇКАННЯ

Хоменко Наталія Валеріївна

асистент кафедри психології, логопедії та інклюзивної освіти

Швед Інна Анатоліївна

Здобувачка

Житомирський державний університет імені Івана Франка

м. Житомир, Україна

Вступ. Проблема заїкання привернула до себе значну увагу наприкінці ХХ століття, проте особливо гостро вона постає у нашому сьогоденні. Актуальність дослідження й вивчення проблеми заїкання зумовлена тим, що в умовах повномасштабного вторгнення на територію України держави-агресора, все більше дітей відчують дискомфорт, викликаний появою тимчасового чи постійного заїкання.

Мета роботи. Зважаючи на досить велику кількість теоретико-практичних, методичних, інструктивних та інших видів матеріалів не можна говорити про недослідженість обраного модусу, проте майже всі ці розвідки спрямовані на вивчення явища заїкання у царині дефектології. Заїкання у діахронному вигляді розглядалось переважно крізь призму клініки, психології та класичної медицини. Протягом останніх років виникла стійка потреба систематизації й узагальнення уже відомих теоретичних знань, а також розробка нових методів і методик (у тому числі й інтерактивних) роботи із дітьми з заїканням – це і є метою наукової розвідки.

Матеріали та методи. Матеріалами для дослідження стали наукові, апробаційні, методичні та інструктивні матеріали із теми “Заїкання”. Основними методами дослідження є: аналіз, синтез, узагальнення систематизація, метод вибірки та інші допоміжні методи.

Результати та обговорення. Заїкання — “один із найскладніших мовленнєвих розладів, що приховує ще багато нерозв’язаних проблем. Проблему заїкання можна вважати однією із найбільш давніх в історії розвитку вчення про розлади мовлення” — пише О. Кривцова. Саме тому вивчення

заїкання лишається актуальним, зважаючи на його складність та багаторівневність [2].

Заїкання стає об'єктом зацікавлення науковців у кінці XIX століття, оскільки саме тоді з'являється думка про те, що це серйозний психофізіологічний розлад, основою якого є, насамперед, фізіологічні порушення а також психологічні травми чи дефекти. Хоча у царині дослідження історії заїкання побутує й інша думка, абсолютно протилежна: первинними визначаються психологічні роздали, а ті, які пов'язані із фізіологією — вторинними.

Один із вчених, який займався вивченням процесу заїкання саме із аспекту порушення комунікативних здатностей організму Н. Жинкін, проаналізувавши фізіологію людського тіла стверджує, що феномен заїкання може визначатись “як порушення безперервності добору звукових елементів при складанні різнометричного алгоритму слів, як порушення авторегулювання в керуванні мовленнєвими рухами на рівні складу” [1, с. 5–25].

Інший відомий науковець К. Поварнін також дотримується думки, що заїкання є, насамперед, хворобою, що пов'язана із функціональним розладом мовленнєвого апарату й, так званого, моторного стереотипу. Відповідно до переліку симптомів та патогенезу заїкання має кілька видів і може бути різним, тому його лікування, не може складатись лише з одного лікувального прийому чи аспекта, приміром логопедичних вправ, а має відбуватись комплексно, із етіологічним та патологічним обґрунтованим [3, с. 179–182].

Висновки. Сучасне розуміння феномена заїкання передбачає думку про те, що заїкання є непростю мовленнєвою вадою, при якій плавність мовлення порушується через судоми м'язів мовленнєвого апарату. Процес виникнення заїкання науковці пов'язують з нервовою системою, зокрема з її слабкістю, спричиненою інфекціями, несприятливими перебігами хвороб чи вагітності, а також зовнішніми чинниками та/або вадами виховання.

Варто зазначити, що цей дефект має характер стійкого і без належного медико-педагогічного втручання й батьківської допомоги, як правило, не

зникає [4, с. 3].

Узагальнюючи ці думки зауважимо, що заїкання - функціональне захворювання організму людини, яке досить складно виправити, проте можливо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Жинкін Н. І. Психологічні основи розвитку мовлення. *В захист живого слова*. 1966. – С. 5–25.
2. Кривцова О. Я. Проблема заїкання дітей і підлітків у психолого педагогічній літературі. Електронний ресурс, URL: [арко_2012_3_17 \(1\).pdf](#)
2. Поварнін К. І. Про логоневрози і їх лікування зважаючи на останні досягнення патофізіології та медицини. *Питання патології мови*. Харків, 1959. С. 179–182.
3. Шостак Б. І. Особливості стану моторики у дітей, які страждають від заїкання: дис. на здоб. ступ. канд. наук. 1965. – 173 с.